

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gaudendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

§. IV. Sine vllâ probabilitate fingit Caramuel duo decreta humana,
Jsraëlitarum vnum, Ethnicarum alterum, vt explicet testimonium 3. Reg. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

S. IV.

Sine ulla probabilitate fingit Caramuel duo decreta humana, Iſrælitarum unum, Ethnicarum alterum, ut explicet testimonium 3. Reg. 11.

MEMO
veritas

O Bicit sibi Caramuel. n. 118. locum illum 3. Reg. 11. Rex 23.

autem Salomon adamavit alienigenas multas; filiam quoque Pharaonis, & Moabitidas, & Amonitidas, & Idumeas & Sidonias, & Etheas; de gentibus super quibus dixit Dominus filiis Iſrael: Non ingrediamini ad mulieres alienigenas; certissime enim auertent corda vestra. Lex hæc à Deo lata fuerat Exod. 34. v. 16. Hoc testimonium postquam alijs euasionebus conatus est eludere, quas hic non persequor, eo quod limitatam de conditionalium Dei Scientiâ Caramuelis doctrinam non spectent: demum certissimam hanc, quam prædicit, auersionem futuram, posito quod alienigenas ducant, ita explicat, & dicit se ostendere,

Ponit Caramuel
Duo decreta
humana
absoluta,
ut enervet
hoc testi-
monium.

ex futuris absolutis humanis posse oriri infallibiliter istam realem & metaphysicam certitudinem conditionatam. Age porrò ostende. Nam si ponatur, inquit, ex parte Hebræorum voluntas absoluta concedendi exoribus quod primum petant, & ex parte Ethnicarum voluntas absoluta petendi Idololatriæ propagationem, per consequentiam realiter infallibilem, insertur Hebræorum corda auertenda, si ad Idololatrias viri ingrediantur. Tunc Lectorem magnificè circumspiciens, ergo clarissime vides, inquit, quam inutilis sit Scientia

Verum eo
enervato,
nihil contra
scientiam
conditionalium illi-
mitatam
conficit.

8 Ego sanè adhuc id non video, ne quidem obscure: solum id 24
video clarissime, intempestiuum esse triumphum canere ante victoriam. Nam ut id esset, quod positis istis duobus decretis, Deus Scientiâ conditionalium non indignisset, ad cognoscendam illam Hebræorum auersionem, quæ hic certissimo secutura prædicitur; quomodo exinde sequitur, inutilem esse absolutè Scientiam mediam Diuinam, ad alia cognoscenda, quæ à nullo decreto absoluto libero dependent? Aut quomodo sequitur hæc illatio; Auersio hæc Hebræorum certissimo cognoscitur à Deo, quia dependet à duobus decretis absolutis, quæ nouit Deus Scientiâ

Scientiâ Visionis: ergo nulla alia conditionata futura cognoscit Deus per scientiam ullam aliam, nisi quæ ab eiusmodi decretis dependent? Eam verò consecutionem non facile planam faciet ullus Logicus. Procedit enim à particulari affirmatiuâ ad vniuersalem negatiuam: quod ne speciem quidem habet bonæ argumentationis.

25.

Deinde, vt auersionem istam Hebræorum certissimè futuram in decretis illis nosse potuerit Deus, vnde constat eam sic fuisse cognitam? An vlla vel in speciem est vmbra in sacris Paginis, vnde vel coniecturâ liceat assequi, eiusmodi decreta in Israelitis fuisse? Quæ demum hæc est fingendi licentiâ? nullum enim habet in Scripturis, commentum sui vestigium Caramuel, tamen inquit, *ponatur ex parte Hebræorum voluntas absoluta concedendi vxoribus quod primum petant*, & tunc clara erunt ipsi omnia & expedita. An hoc est Scripturis vti, an abuti? an hoc est Deum mentem ex sacris Paginis inuestigare, an potius ad sua commenta Dei verbum trahere? Certe si ponere aut supponere possim quidlibet, vt scripturas explicem, nihil prorsus est quod non ad quidlibet detorquebo. Ponamus Christi verba figuratè sumenda esse, & non multum vrgebor clarissimis Scripturæ verbis, vt præsentiam Christi realem in Eucharistiâ confitear, nec ullus hæreticus hæc in parte conuinceretur.

Magna licentia est supponere scripturis, ea quæ in eis non habentur.

26.

At verò fingendi licentiâ Caramueli data vt sit, certè ea proferre deberet, quæ saltem probabili aliquâ ratione, rectè viderentur potuisse confingi. *Ponatur*, inquit, *ex parte Hebræorum voluntas absoluta concedendi vxoribus quod primum petant*, & *ex parte Ethnicarum voluntas absoluta petendi Idololatriæ propagationem*. At verò illud iam rogo, quo pacto ponere aut supponere possim rem tam inusitatam? vbi enim hoc gentium vnquam auditum est, vt populus integer, nullo inter se concilio aut conspiratione habita, nullâ de hæc re lege latâ, nihilominus in hoc conuenerit, vt quilibet, aut etiam maxima virorum pars, voluntate absolutâ decreuerit concedere vxoribus futuris, & quidem adhuc incognitis, quod à maritis primum petent? Pater tacente me, quàm id sit ridiculum fingere fuisse factum. Certè latum haberent saminæ in eiusmodi Republicâ dominandi campum. Adde, quod eiusmodi voluntas, absoluta quidem concedendi quidlibet, indeterminata tamen quoad obiectum, (siue pium &

Decretum Israelitarum sine vlla probabilitate fingi, probatur primo quia nusquam gentium usitatum.

Secundo quia impiè

rectum

rectum sit, petituræ quod sunt fœminæ, siue sit iniustum & impium) impia prorsus, sit & iniusta, mortali que peccato obnoxia. Et eiusmodi voluntatem absolutam in vniuerso Israël's populo fuisse, possim credere, quâ totus quantus est, aut saltem maximâ ex parte, mortali scelere foret inuolutus. Nimia hæc est fingendi licentia, ea proferre quæ ne speciem quidem, probabilem utcumque, historiæ præferant.

Decretum
etiam fœ-
minarum
Ethnicarum
gratia fœ-
derum.

Et verò, quod de *Ethnicarum voluntate absolutâ petendi idololatriæ propagationem* isthic additur, & quidem petitione primâ, ne, si aliud quid prius petierint, excidant iure impetrandi postmodum idololatriæ propagationem certò certius primæ petitioni concedendam, ob voluntatem absolutam Israëlitarum concedendi vxoribus *quod primum petierint*, ut vult Caramuel: hæc inquam suppositio seu fictio, rursus omni probabilitate caret. Non enim credibile est, omnes omnium nationum fœminas, in eandem voluntatem peruertendi Israëlitas conspirasse, aut conspiraturas deinceps toto Legis antiquæ duraturo tempore, neque Idololatriæ propagandæ tam studiosas fuisse mihi quisquam persuaferit.

Probatum
ex aliis
scriptura
historiis.

Historiam vero sacram si attendimus, certè inueniemus Ruth Moabitidem, nihil simile à marito suo Obed petiisse; & 1. Esdræ, 9. & 10. habemus Israëlitas plurimos vxoribus alienigenis fuisse coniunctos, nec tamen in Idololatriam deflexisse. Vnde liquidò patet, aut Ethnicas vxores *Idololatriæ propagationem* à viris suis primâ petitione non petiisse; aut si petierint, Israëlitas omnes non habuisse voluntatem absolutam concedendi vxoribus quod primum petierint. quomodo autem in hac historiâ verum sit Dei oraculum, *certissimè auertent corda vestra*, id iam non ago; sufficit mihi ostendisse nihil probabilitatis adferre Caramuelem, eiusmodi decreta cum effingit, quorum nec in sacrâ historiâ, nec in hominum vsitatâ praxi vllum habemus vestigium. Certè nec Salomon ipse, quamuis per alienigenas vxores postmodum peruersus fuerit, tamen ab ipso matrimonij sui exordio *voluntatem vxori sue concedendi quod primò petierit* habuisse dicendus est. Nam ut patet, 3. Reg. 3. filiam Regis Ægypti duxit, tum cum Deo summopere placebat, summus eius cultor, & à quo paulò post sapientiæ donum diuinitus accepit. An autem placere Deo poterat is, qui voluntatem absolutam habe-

ret

ret concedendi quidlibet vxori quod primùm petierit, impium id licet foret? sanè cùm per mulieres deprauatus fuit, id teste Scripturâ contigit, cùm mulieribus plus nimio addictus, *Admauit mulieres alienigenas multas. 3.R.11. v.1. Cùmque iam esset senex, deprauatum est cor eius per mulieres, vt sequeretur Deos alienos, nec erat cor eius perfectum coram Domino.* Seni itaque deprauatum est cor; non igitur deprauatum erat, tum cùm Ethnicas primùm duceret; quod tamèn proculdubio dicendum foret, si voluntatem absolutam habuisset, vxoribus concedendi quod primùm petierint, etiam si postulassent Idololatriæ propagationem. Et verò, si filia Pharaonis etiam voluntatem absolutam habuerit Idololatriæ propagandæ, mirum est distulisse petitionem suam, donec iam senex esset Salomon, neque quidquam à marito amoribus suis tam implicito interea postulasse. Illad enim necessariò dicendum est contigisse, vt per consequentiam realiter infallibilem, vt loquitur Caramuel, deprauatio Salomonis sequeretur.

29. Quod si, ne in iis ipsis quidem, qui re verâ à mulieribus Ethnicis ad Idololatriam distorti sunt, eiusmodi voluntas absoluta concedendi mulieribus quidlibet inueniatur, vbi quæto eam inuenit Caramuel pro futuris conditionatis peruersionibus? quomodo, inquam, voluntatem tam impiam affingit infinitis Israëlitis optimis & sanctissimis, qui alienigenas numquam duxerunt, de quibus tamen sacer textus affirmat, certissimè peruertendos eas si duxerint? Quod si eam voluntatem non habuerint, aliam Scientiam certè in Deo esse necesse est, quâ peruersionem illam & certissimè quidem futuram cognouerit, & prædixerit. Non igitur id dicat Caramuel clarissimum esse quòd inutilis sit Scientia media Diuina: nullam certè eius suppositiones & figmenta huic rei attulere claritatem.

S. V.

Tyriorum & Sidoniorum decreta, de acceptandâ Religione quæ miraculis confirmaretur, gratis fingit Caramuel.

30. Videamus portò an felicis grauissimo illi Christi testimonio, de Tyrijs & Sidonijs refutando, facem præferat, vt aliquid

Testimonium Christi proponitur.

luis